

RAEKÜLA SÕNUMID

Pärnu Raeküla linnaosa kingitus Eesti Vabariigi 100. aastapäevaks

nr 16 august 2018

Head raekülaselased!

Raeküla Sõnumid saab oma järjekorras kuuteistkümnenda väljaande. Seekordse lehe ettevalmistamisel oleme keskendunud peamiselt sportlike tegevuste tutvustamisele. Lisaks tänastele lugejatele on tegemist ju ka materjaliga, mis on heaks infokülluks juba tulevastele põlvkondadele. Hetkel tundub see kummuline, aga tänane on vähemasti ülehõmme juba ajalugu, mille kogumine on huvilistel kindlasti lihtsam, kui Raeküla Sõnumite sarnaseid infoallikaid oleks erinevates kogukondades rohkem.

Käesolevat lehte kokku pannes oleme pööranud tagasivõtte: kellele seda kõike ikkagi vaja on? Loodetavasti ikka meile kõigile, kes me täna siin linnaosas elame, töötame - ja miks mitte ka - puhkame. Küsimus on vaid selles, millal potentsiaalsed lugejad selleni jõuavad, et Raeküla Sõnumid ei ole parteipoliitiline (NB! millega väljaannet on üritatud siduda) ega mitte ka väikesele huvigrupile suunatud väljaanne, vaid toimetust teeb endast oleneva, et trükkis sisaldaks aktuaalseid, aga ka lugejate silmaringi laiendavaid teemasid. Siinkohal on õige koht üleskutseks, et järgmine, novembrikuine väljaanne veel rohkem lugejatele huvipakkuvam oleks, siis ootame septembrikuu lõpuks teie ideid ja veel parem kohe ka lühemaid/pikemaid kirjutisi aadressil ajaleht@raekylavanakool.ee.

Novembrikuise väljaande teema on kogukonnatöö ja ettevõtlus/ettevõtlikkus. Viimase idee autorid on linnaosa entusiastlikud noored, kes pakkusid välja, et linnaosa ettevõtjad (NB! ja neid meil jagub) võiksid enda tutvustamiseks võimaluse saada. Ajalehe toimetusel pole selle vastu tõesti ju mitte midagi. Seda enam, et Raeküla kool eesotsas õpetaja Kristi Suppiga on ettevõtlus ja ettevõtlikkuse õpetamisel lausa vabariiklikult tunnustatud.

Rõõm on kogeda, et kolm aastat tagasi alguse saanud Uhla - Rotiküla elamusjooks saab juba kolmeaastaseks ja omanäoliste medalitest moodustub tänava Eesti lipu trikoloor.

Teeme esmakordselt algust ka tänava-öofestivaliga, mis ootab juba 10. augustil osalema väga mitmekülgset programmi. Türgi nädala programm toob nii Raeküla linnaossa, Pärnusse/Pärmumaale, aga ka mujale vabariigis palju külalisi ja huvitavaid ettevõtmisi.

Sügishooajal tähistame Raeküla Vanakooli keskuse noortekeskuse kümnendat sünnipäeva. Palju õnne!

Ees seisab avatud kultuurikeskuse kolmeistkümnend hooaeg. Nii lastele, noortele kui ka täiskasvanutele pakume erinevaid koolitusvõimalusi huvikoolis, täiskasvanute koolituskeskuses. Osaleme nii mitmeski riiklikus programmis, et koolitused oleksid huvilistele võimalikult odavad või isegi tasuta. Augusti lõpus saabub taas linnaossa Euroopa Vabatahtlikule Teenistusele noor inimene, sedakorda siis Türgist. Jne, jne.

Vanakooli keskus on tõesti omanäoline kogukonnakeskus nii Pärnu linnas kui ka kogu vabariigis. Tegelikult pole me kohanud samast organisatsiooni isegi mitte oma visiitidel väljaspoole Eestit. Täname, et olete meid usaldanud, sest arenda on võimalik vaid siis, kui kogukonna usaldus on võidetud.

Raeküla Sõnumid toimetust

Raeküla Sõnumite nr 15 väljaandmist toetavad Kodanikuühiskonna Sihtkapital, EV 100, Raeküla Vanakooli keskus, Pärnu linnavalitsus ja mitmed eraannetajad

SIDEMINISTERIUM KÜSK Kodanikuühiskonna Sihtkapital

KODANIKUÜHISKONNA TOETUSEKS

Raeküla Sõnumite toetuseks on avatud MTÜ Selts Raeküla arveldusarve SEB pangas EE561010220100960014, viide - Raeküla Sõnumid.

Ülevaade Uhla - Rotiküla elamusjooksu kahest esimesest aastast ja trikoloori moodustavatest jooksu medalitest. Fotodel Møller Auto Pärnu & Škoda loosiuhinna 2017. a võitja 1 - Viola Hambidge koos pereliikmetega ning 2016. a võitja 2 - Laura Kallas; 3 - I jooksu võitjad Anu Taveter, Andrus Veerpalu koos peasponsori Kodu Kuubis OÜ tegevjuht Germa Karroga (keskel); 4&5 - II jooksu võitjad Taavi Tambur ja Anu Teppo; 6&7 - elamusjooksu ellukutsujad Urmas ja Enn Hallik; 8 - I lastejooksu start Raeküla staadionil; 9 - I jooksu start Uulu staadionil.

Fotod Urmas Saard ja Mikko Selg

Raeküla terviserajad on tervisenõudlejate mekaks

Meelis Kukk,
Pärnu abilinnapea,
raekülalane

Pärnu on suurepärase elukeskkonnaga linn ja minu arvates on Raeküla parim paik elamiseks. Madalhoonestus külgneb igast suunast metsavööndiga, summutades liiklusrumina ja pakkudes varju tuulte eest. Rannikualale omaselt on valdavaks puuliigiks mänd, lastes päikesekiirtel langeda maapinnale ja luues rõõmsameelse miljöö.

Lisaks meeleolu parandamisele on teada männi õhku puhastav toime ja positiivne mõju tervisele. Männikus liikudes kuulake – puude kohin on soliidiselt rahustav, eristudes lehtpuumetsa „laulu“ rutakusest ja rahutusest. Huvitav on see, et Raeküla elamukruntidel kasvab ainult üksikuid mände, vastupidiselt Nõmmele pealinnas, kus on palju mände. On selle põhjuseks elamukruntide maa-alad, mis on oluliselt väiksemad, või muud omaegsed põhjused, aga nii ta on.

Raeküla linnaosale on suureks plussiks Liivi tee valmimine koos kergliiklusradadega 2011. aastal, viies transiitliikluse elamutest emale ja ühendades jalgratta- ja jalgteed tervikuks. Pärast Kalevi puiestee ja Riia maantee äärsete Läti poole suunduvate lõikude valmimist on tervistava liikumise ootel kümnete kilomeetrite ulatuses kõvakattega teid. See võimaldab jalgratta või rulluisudega liikuda ohutult ja tervislikult Uulust Audrusse, rääkimata ühendusest Sindi või Saugaga.

Kõiki loodud (ja loodavaid) võimalusi on hakatud järjest aktiivsemalt kasutama. Tendentsi jätkudes tuleb Raeküla terviseradade algusesse paigaldada täiendavaid rattaparklaid. Just viimastel aastatel on täheldatav, et auto on ratta vastu välja vahetatud, kui tullakse jooksu- või kõndimisringile.

Ise olen Raeküla terviseradade kasutaja juba kolmkümmend aastat. Elanud kümnekond aastat Pärnu jõe paremkaldal, tõmbas see miski, mida mujal ei ole, otsekui magnetiga

Raeküla männikusse.

Minu jaoks on liikumine elu loomulik osa. Vahest tuleb see asjaolust, et olen esimese põlvkonna linlane. Tööl nelja seina vahelt koju nelja seina vahele – see pole minu jaoks. Olles maalt pärit ihkan enam ruumi ja vabadust, tahan end liigutada. Kindlasti oli oma osa esimesel töökollektiivil Viisnurgas. Seal oli sportimine au sees, eest vedasid spordimetoodikuna Sirje Soovik ja kehakultuurikollektiivi juhtis Raeküla oma mees Ilmar Menšikov. Selliste innukate inimeste eesvedamisel oli asutuse spordiettevõttest võimatu kõrvale jääda. Muide Raeküla terviseradade aiad on saanud kena, Pärnu kihelkonna värvimustrit meie

Pärnu on õnnelik linn liikumiseks: pole vist ühtegi kinnistut, millest lähima kergliikumisteeni jõudmiseks kulub üle viie minuti.

spordientusiastid Sirje eesvedamisel – tänuavaldused talle selle eest!

Ja nii ta läks. Hakkasin ettevõtte kehakultuurilastega mõõduvõtmist osalema ja võistlejanumbrit kandma, sealt tekkis motivatsioon paremaks soorituseks ning järjepidevamaks harjutamiseks. Töötades suusavabrikus ja viibides kaheksa tundi ööpäevast suuskade keskel, oli loomulik toodangu kasutamine „tööolukorras“ – jooksmisele lisandus suusatamine. Kaheksakümne aasta keskel saab triatlonibuum, mis ei jätnud mindki puudutamata. Vaatamata väga piiratud tehnilistele võimalustele, muutus ala sedavõrd populaarseks, et tolleaegsed võistluste osalusnumbrid (põhistardis üle 100 triatleedi), taastusid käimasoleva kümnendi algul – kaksikümne aastat hiljem. 1988. a tegin kaasa seitsmest-kaheksast osavõistlusest koosneva sarja ja tulin koondarvestuses 15ndaks. Samal aastal tegin läbi ka täispika triatloni Vokal.

Siiski jäi lemmikuks jooks. Oli plaan joosta maratoni alla kahe ja poole tunni, aga teoks see ei saanud. Parimaks tulemuseks jäi teisel maratonil 1990. aastal Tallinnas saavutatud 2:44.22. Vahele tuli uus aeg uute väljakutsetega: pere loomine, kodu rajamine. See tõi kaasa kümneaastase pausi

sporditegemises, millest on tagasivaates kahju.

Koos laste kasvamisega leidsin taas varjus olnud liikumisharjumuse. Aastatuhande algul, saates tütar võistlustel, tõmbasin ka ise võistlusvormi selga ja osalesin – sain ergutava adrenaliiniannuse. Mägitatas, duatlon, triatlon, jooks, suusatamine olid saatjateks sel teel, et jõuda jällegi jooksmise juurde. Jooksmine on demokraatlik ja kõige loomulik sportliku liikumise viis. Pole vaja abivahendeid, piisab jooksujalanõudest ja ilmale vastavast riietusest ning uksest väljumisest. Teiseks on see ajasäästlik – 40 minutit jooksu annab piisava koormuse. Praegu käin sportimas umbes viiel päeval nädalas, emotsionaalseks laenguks osalen paarikümnel võistlusel, neist paar jooksumaratoni aastas.

Pärnu on õnnelik linn liikumiseks: pole vist ühtegi kinnistut, millest lähima kergliikumisteeni jõudmiseks kulub üle viie minuti. Kõik need teed toovad ka Raeküla liikumisaradadele. Kiidan Pärnu rotareid, kelle toel ja eesvedamisel on rajatud radade algusesse väljõusaal, katusealune ja

korrastatud radadega külgnev metsaalune.

Millest tunnevad pärnakad puudust? See on kunstlumega suusarada. Suusatamise soovist annab tunnistust kasvõi autode arv parklas, kui mingigi lumekate suusatamiseks maha sajab. Valgustatud kolmekilomeetrise ringi lumetusüsteemide väljaehitamine ja vajaliku hooldustehnika soetamine ei ole ulmeteema. Usun, et koos terviseradade toetusega on see lähiaastatel tehtav. Jah, meil on küll Jõulumäe, aga üks ei asenda teist. Tean omastki käest, et see suhteliselt lühike vahemaa on nii mõnigi kord saanud takistuseks suusasõidule.

Võrreldes Põhjamaadega on meie rahva liikumisaktiivsus siiski kordades madalam. Tendents on paremuse suunas – seda kinnitab lähiminevik. Muutused toimuvad käsikäes tingimuste loomise ja parendamisega, olles tubliks ajendiks oma eluviisi rikastamisel liikumisega. Sellest omakorda tuleb lisa tervena elatud aastatele. Sanatoorse olustikuga Raeküla radadel on tähtis roll nii linnaosa elanikele kui kõigile pärnakatele ja külalistelegi.

Maratoonar Meelis Kukk Rüütli platsil finišeerumas 22.06.2018 Võidupüha maratonil
Foto erakogust

Sportimine on Pärnus popp

Maarja Tammai,
Pärnu Linnavalitsuse kultuuri- ja sporditöö spetsialist, raekülalane

Harrastussport on mitteprofessionaalselt spordiga tegelemine, ehk lihtsamalt öelduna, professionaalid saavad spordi eest tasu, harrastajad mitte.

Me oleme sportlike eluviiside nimel valmis panustama, valides spordiala, mis meile meeldib ja rohkem sobib. Üha enam ei lähe harrastaja pärast pikka tööpäeva trenni ainult vaimu ja keha turgutama, vaid soetatab pulsikella, paremaid vahendeid, riided ja muud tarvikud, mis aitavad meil saavutada tulemust.

Pärnu linn on oma võimaluste osas ka nõudlikumale sporditegijale väljakutseid pakkuv. Ühinenud Pärnu linnas on Paikuselt kuni Tõstamaani kokku umbes 50 spordiühendust (selts, klubi, kool), kus tegutsetakse aastaringiselt ning väga paljud neist aitavad meie noortel ja andekatel sporditüdrukutel ja -poistel hea treeningu tulemusena võistelda Eesti ja ka maailma tasemel.

Väga hea meel on näha, et ka täiskasvanud harrastajad võtavad massiliselt osa spordivõistlustest ning mitte ainult läbimise ja melu pärast, vaid tehes kogu aasta nende startide nimel regulaarset trenni. Spordiplatse, -hooneid, -väljakuid, terviseradu on pärast ühinemist Eesti kõige suuremas linnas Pärnus kokku üle 60 (siinkohal kindlasti ei ole veel kõik korpalliväljakud ja muruplatsid ära märgitudki). Natuke murelikuks teeb siiski asjaolu, et vaatamata täiskasvanute suurenenud osavõtjaskonnale jooksumaratonidel, triatlonidel, jalgrattavõistlustel jt spordisündmustel, on laste ja just noorte liikumisharrastus vähene ning paljud spordiklubid on mures järelkasvu pärast. Võidupüha lastejooksul oli stardinimekirjas 108 last, neist 71 Pärnu linna mudilased. Kiidan vanemaid, kes oma lapsi spordi juurde viivad. Me kujundame nii oma võsukestel positiivse harjumuse – harjumuse liikuda ja tunda sellest rõõmu. Regulaarne ja sihivõimeline treening parandab ka keskendumisvõimet ning loomulikult on hea kogu kehale. Püüdke lapsi ka rohkem viia vaatama erinevaid võistlusi. Uurige koos mängureegleid ning seletage neile. Mida rohkem me spordialadest teame, seda enam köidab meid selle vaatamängulisus.

Kutsun kõiki Raeküla elanikke väarikalt tähistama Eesti taasiseseisvumispäeva 20. augustil ja tulema 10 - 11 vahel Raeküla staadionile, kus kuni 11aastastel jooksusõpradel võimalus Uhla - Rotiküla elamusjooksu lastejooksudest osa võtta ja veidi vanematele väljub juba kell 11 buss Uulu, kus keskpäeval antakse stardipauk 10,4 km elamusterohkele põhidistantsile. Mul on rõõm teid just sellele sündmusele kutsuda, kuna tegemist on ikkagi mu oma linnaosa elanike initsiatiivist sündinud algatusega, mis toimub tänava juba kolmandat korda. Lisaks liikumisrõõmule saate finišis endale kaela imelised medalid, mis rotipelguritele väheke hirmu võivad tekitada.

Kui Sa lugesid minu mõtteid läbi ja Sa soovid spordi või Pärnu spordivõimaluste kohta rohkem teada saada, ootan meeleldi Sinu kirja, kõnet või külastust. Kohtume kindlasti Sinuga Raeküla terviserajal, staadionil mõnele jalkamängule kaasa elamas või jalgrattaga sõitmas.

Soovin liikumist täis suve jätku! Ega see sügiski ole enam mägede taga!

Poolmaratoonar Maarja Tammai Rüütli platsil finišeerumas 22.06.2018 Võidupüha maratonil
Foto erakogust

Riita Tõniste, Raeküla kooli direktori asetäitja noorsootöö alal, huvijuht

Üheksa aastat orienteerumist ja seitse aastat teiste kaasamist

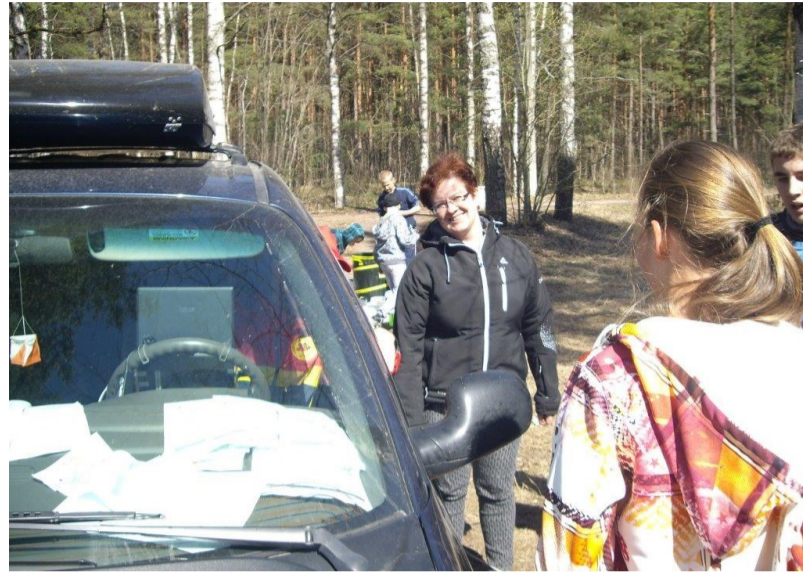
Raeküla kool on kuulunud TERVIST EDENDAVATE KOOLIDE võrgustikku alates aastast 2003 ja seetõttu aastaid panustanud õpilaste aktiivse eluviisi kujundamisse.

Noorusest saadik orienteerumisega tegelenud Raeküla kooli endine õpetaja Kaja Salumäe algatas õpilaste orienteerumise Raeküla metsas aastal 2009, millest kasvas välja ülelinnane noorsooprojekt – Pärnu linna koolinoorte orienteerumispäev.

Orienteerumine on kehalise kasvatusena ainekava kohane tegevus, mida saab edukalt praktiseerida just sellel päeval. Pealegi toetab see tugevasti geograafiaõpet ja kaardilugemise oskust. Ettevõtmist on toetanud rahaliselt Pärnu linn ja praktilise läbiviimisega orienteerumisklubi OK WEST ning Sander Blehner. Spetsiifiliste vahendite ja oskuste vajaduse tõttu on just tänu klubile õnnestunud projekt ellu viia. Koostöö on sujunud suurepäraselt. Sobilikku aja leidmisega on siiski esinenud raskusi, seda just koolide poolelt.

2011. aastal kavandati orienteerumine maailma tervispäevale, 7. aprillile. Kuid seoses väga pika talve ja märja metsaaluse tõttu lükati ühe kuu võrra hilisemaks – 11. mail, mil ilm oligi ilus. Maha oli märgitud nööri- ja tugirada. Osales neli Pärnu linna kooli, kokku 312 orienteerujat. I koha ja vastava karika saavutas korraldaja kool, Vabakool - II koha, Koidula Gümnaasium – III koha, Ühisgümnaasium - IV koha. Igas vanuseastmes tunnustati kolme tüdrukut ja kolme poissi medaliga, kokku jagati välja 54 medalit. Kõik rajalt tulnud said Snickersi šokolaadi. Ürituse erisuseks on asjaolu, et tulemused ei selgu kohe nagu tavaliselt spordis. Tunnustada saab alles nädala pärast. Analogsed on olnud kõik järgnevatel aastatel korraldatud päevad.

Õpilastel nappis orienteerumisoskusi ja seetõttu planeeriti aastaks 2012 ka haridusprojekt, mille järgi toimusid Pärnu linna seitsmes koolis koolitused orienteerumisest. Orienteerumispäevale oodati 600 õpilast, osales ainult 200. Vastavalt oskustele oli kasutada neli erineva

Keskel idee algataja Kaja Salumäe Raeküla metsaradadel sündmust koordineerimas

raskusastmega rada. Enim kasutati nööri- ja mis aitab vähese oskustega võistlejail metsas hakkama saada. Suhteliselt vähese osavõtu põhjuseks võis olla halb ajastus. Maikuu on koolis pingeline, tehakse ju sel perioodil tasemetoid. Traditsiooniliselt toimub mai algul ka heategevusjooks, kus osalevad kõik koolid. Peale selle valitseb puugioht ja metsakartus.

7. mail 2013 toimunud päevale kutsuti lisaks linna koolidele ka sõpruskoolide - Muhu ja Laulasmaa põhikoolide võistkondi. Samuti teavitati sündmusest ka Paikuse ja Uulu kooli. Tookord osales 415 õpilast viiest Pärnu linna koolist, kuhu lisandusid külalised maalt ja sõpruskoolidest. Päev oli ilus ja igati kordalainud, jäi ju Raekülale jälle esikohakarikas. Pärnu Postimeeski kajastas ettevõtmist. Seoses K. Salumäe elu- ja töökohta vahetusega võttis õpetaja Anneli Kõrge oma õlgadele järgnevatel päevade korralduse.

2014 läbis raja 451 orienteerujat viiest Pärnu linna koolist. 1. - 3. koha karikad jagunesid sarnaselt esimese korraga. Päev oli ilus ja läks korda seekord eriti rahulikult, sest stardiajad olid hästi planeeritud. Keegi ei pidanud kusaugil ootama. Pärnu Postimees kajastas päeva fotodena. Viienda korral (14.05.2015 osales 330 õpilast 6st Pärnu koolist, kes läbisid 2 km või 2,5 km

pikkuse lihtsa nööri- ja Tookord oli päeva algus suurepärase, kuid alates kella 13st algas vihmase ja see rikkus ära sündmuse edasise kulu, mistõttu jäi väiksemaks ka osalejate arv - registreerunuid oli 442. Ka sel korral suudeti jätta I koht Raekülale, II koha karika sai Vabakool ja III koha Kuninga tänava kool.

Ilm soosis kuuendat korda toimunud orienteerumispäeva ja 2 km nööri- ja 3 km pikkuse tugiraja läbis 345 õpilast kahest koolist. Teiste koolide mitteosalemise põhjust võis oletada - tasemetööde ja loovtööde kaitsmise aeg. Aga lisandunud oli veel üks tegur. Alustades ülelinnalise orienteerumispäeva korraldamisega oli see ainus analoogne üritus. Spordikool alustas sügiseti orienteerumispäeva, mida veavad kehalise kasvatusõpetajad. Antud sündmus jääb rohkem klassijuhatajate õlgadele, paraku on nemad väga seotud oma tundidega. Ometi on osalejad jäänud rahule ja ikka soovivad edaspidigi osalemise võimalust. Kooliaasta piknemise juunikuusse otsustati orienteerumine korraldada kooliaasta viimasel kuul.

Seitsmes Pärnu koolinoorte orienteerumine (2017) tuli viia Rannaparki, kuna rahvusvahelise jalgrattavõistlusega Raekülas oli keelatud muid võistlusi seal korraldada.

Fotol noororienteerujad Raeküla koolist

Foto erakogust

Tulemuseks oli aegade suurim osavõtt – raja läbis 717 inimest. Tegelikult registreerus 800. Miks oli kadu? Kuuldi ühte põhjust - ei leitud iseseisvalt stardipaika!? Kui see tõesti nii oli, siis on igati õigustatud linnas orienteerumise korraldamine. Tõsi, ka Raeküla kooli õpetajatel on kokkupuude õpilastega, kes ei julge iseseisvalt linnas liikuda. Põhjus võib ka olla asjaolu, et rajale mineku aeg oli peale lõunat. Osales viis kooli. Mai koolist oli osalejad kõige arvukamalt ja nad võitsid I koha karika. Raeküla kooli pidid leppima esimest korda teise kohaga. Kolmas oli Vabakool. Orienteerujal oli võimalus valida nööri- või valikrada. Pargis on kergem orienteeruda kui metsas, mistõttu saabuti rajalt suhteliselt kiiresti ning sportlikele õpilastele osutus rada kergeks.

Orienteerumine on vajalik oskus toimugu see pargis või metsas - selles pole kahtlust. Seepärast veel kord suurendatud neile, kes seda on võimaldanud: Pärnu linn ja orienteerumisklubi WEST eesotsas Sander Blehneriga ning väga tublid Raeküla kooli õpetajad Kaja Salumäe, Anneli ja Uko Kõrge. Loomulikult suur tänu ka klassijuhatajatele, kes oma õpilasi on rajale viinud.

Olen veendunud, et õigem on korraldada järgmisi orienteerumispäevi just Raekülas.

Mitmete vabatahtlike abiga värskendati Raeküla terviseradu

Sirje Soovik, vabatahtlik rahvatervise edendaja

Istusin mina nõutult ühel päeval Raeküla terviseradade ääres rotaryte kingitud varjualusel ja vaatsin kurvastusega, kuid võrd õnnetu näeb välja rada palistav aed. On ju ometi Eesti Vabariigi juubeliaasta ja peagi läbivad seda punkti võidupüha maratoonarid — ja meil siin linna servas selline kurvastav vaatepilt.

Mõtlesin, mis ma mõtlesin, aga ... tänu minule joostes lähenevale abilinnapea Meelis Kukele ... välja mõtlesin. Küsisin kohe kõrgeimalt võimult, kas raha oleks, et tara rõõmsamaks teha. Härra vastas rõõmsalt, et selleks ikka jagub. Positiivse suhtumise võrra rikkam, tuli tegutseda asuda. Järgmisteks sammudeks oli värvivalik ja töö teostamiseks abikäte leidmine. Oluline oli ju, et aed rõõmsates toonides juba ka võidupüha maratoonareid vastu võtmas oleks. Vabatahtlikest abilisest pole mul tõesti oma tegemiste juures kunagi puudu tulnud, aga värvivalik piinas mind küll veidi pikemalt, ent seda päevani, mil mulle paar mu eakaaslast kaunistes Pärnumaa rahvariideselikutest vastu tuli. Nagu naksti(!) oli ime sündinud ja ma teadsin täpselt, milliseks rõõmsatriibuliseks need Raeküla jooksuradu palistavad aialipid tulema peaksid.

Ütlen enda kohta ikka, et olen lihtsalt üks fanaatiline spordisõber, kelle hingeasjaks rahva tervise edendamine. See tähendab omakorda, et mul on küll palju häid sõpru, aga mingitest projektide kirjutamisest olen ikka väga kaugel, et linnalt ka see härra Kuke lubatud toetusekätte saada. Vanarahvas on ikka tark, kui ütleb: kus häda suur, seal abi lähedal. Ületasin rattaga Vanakooli keskuse lähisel ristmikku ja mis ma nägin: keskuse uksest pärani ja justkui ootavadi mind. Hüppasin sisse ja leidsin eest tõesse mattunud naised, kes mu mõttekäigu kenasti ära kuulasisid ning loomulikult ka oma abikäte ulatasid. Keskuse juhatajaproua Piia võttis kohe oma arvutis töö ette ja pani taotluse kokku ning õige pea oli see linnaisadelegi edasi saadetud. Rahastamisotsuseni, nagu kuulnud olen, läks küll aega, kuid meie pidime ikkagi tegutseda, et plaanid õigeaegselt teostada.

Minu elu moto, et nalja ja naeru peab ikka saama, sai ka seekord kinnitust. Leppisime Piia kokku, et lähme Värvi keskusesse värve ostma. Ka kellaeg oli mõlemal teada, kuid keda pole, on Piia. Veidi hiljem selgus, et sama mõtles tema jälle minust - ei ole kokkulepitud kohas. Meie sõnastuses kõlas, et kohtume Papiniidu Värvi keskus. Kas te üldse teate, et Papiniidu on kaks Värvi keskus? Üks on kauplus ja teine ladu. Niisiis ootas Piia mind kaupluses ja mina teda jälle laojuures. Meie rõõmuks on tänapäeval võimalik ju päris kiiresti teineteisega ühendust võtta ja nii me siiski kohtusime lõpuks kaupluse juures. Palusime segada hulгим tugeva tooniga õuevärve ja ostisime ka kõik muud vajalikud vidinad. Oodata polnud ju enam võimalik, kuna tööhimulised vabatahtlikud ootasid mind juba paarikümne minuti pärast terviseradade juures.

Värvimine võis alata. Hetkel, pärast nii pikka kuivaperioodi, võib see tunduda kummaline, aga vihm ikkagi segas meie ettevõtmist veidi, kuid vähemasti esimese kihi värvi olime vahetult enne võidupühamaratonit aiale jõudnud tõmmata. Kõike seda aga poleks kindlasti olnud, kui poleks olnud imelisi kohtumisi ja abivalmeid inimesi.

Minu, aga ka paljude teiste minu mõttekaaslaste EV 100 juubelikingitus säras Pärnumaa Võidupüha maratoni ajal nagu jõulupuu. Minul, kellel emotsioone jagub rohkem ja veel, tuli päris pisar silma, kui seda rõõmsavärvilist aeda lisaks sini-must-valgete õhupallidega kaunistatult silmasin ja siis veel need vastupidavad eesti mehed ja naised ning mitmedki välismaalased rinda pistmas hirmsate tuuleilidega. See hetk oleks võinud ka korraks peatuda!

Aitäh, Aina, Laida, Georgi, Tea, Rita, Õie, Anne, Kaja, Alviine, Jaan, Piia, Mikko ja paljud lastest abilisest!

18.06.2018 vabatahtlikud Anne Lorents, Aina Naarits jt aeda värvimas

Foto Mikko Selg

01.08.2018 väsinud tervisesportlane möödumas värvirõõmsast aiast

Foto Mikko Selg

Staadion vürtsitab linnaosa igapäevaelu

Silvi Kanošina

Kui hoolega kuulata kolmel viimasel aastal Raeküla staadioni juhataja ametit pidanud Jaak Kurvitsa juttu oma tööst, võib staadioni vürtsitamist võtta kui toidulisandit – mõnus, kannatab ära, liiast.

Mõnus on ju istuda staadionitribüünil ja elada kaasa muruväljakul toimuvale kas spordihuvilise, lapsevanemana või lihtsalt ajaviiteks. Ent teisem on kannatada päevast päeva korduvalt või uksest-aknast tuppa kostuvat staadionimelu.

Liist saab aga siis, kui pead sageli, vahel suisa igal hommikul staadioni väikeväljakult ehk „puurist“ kõikvõimalikke alkoholi sisaldanud pudeleid-purke, suitsukonisid ja isegi narkosüstlaid kokku korjama. „See on hirmutav,“ tunnistab Kurvits, „sest nagu kuulda nooreneb narkotsi tarbijate-levitajate seltskond.“

Kus on papad -mammad?

„Kehtestatud korra kohaselt peaksid ju lapsed hiljemalt õhtul kell 11 kodus olema,“ arutleb Kurvits. „Aga ei ole ju, sest nagu valvekaamerate salvestitelt näha saab, on niiõelda puuritegelaste hulgas üsnagi noorukei.“

Jutuks olev „puur“ ehk puittaraga ümbritsetud mini-kunstmuruväljak ilmestab Raeküla staadioni juba tosin aastat. „See on suuresti meie oma koolipoiste kätetöö,“ kinnitab Kurvits. „Töötasin siis Raeküla gümnaasiumis käsitöö- ja spordiõpetajana ning siis sai tunnis õpitut kohe praktikas järele proovida.“

2005. aasta 20. augusti Pärnu Postimehes annab Pärnu linnavalitsuse kultuuriosakonna spordinõunik Uno Koort teada, et septembris rajatakse Pärnu Raeküla staadionile mini-kunstmuruväljak. Koorti sõnde kohaselt on tegemist ülemaailmse jalgpallioransatsiooni projektiga. Väljaku mõõdud on 30,5 meetrit x 16 meetrit. Väljakul on hea mängida korv-, võrk- ja minijalgpalli.

Kurvits tunnistab, et nüüd aga ei käi tema jõud noortekambast üle. Staadioni piirdeaed on poolesaja meetri ulatuses nii auklikuks lõhutud ja polegi enam mõtet staadionivärvast ööseks lukustada, kuigi kunagi oli territoorium õhtul kümnest hommiku kella seitsmeni suletud.

Läinud aastal, kui aprillikuu ühel ööl oli „puur“ taas lõhkujate – laamendajate küüsis, tõusis avalikkuse ja linnajuhtide aruteludel arvamus, kas ei peaks selle niiõelda kurja juure lammutama.

„Ei!“ kõlas Raeküla tegusate noorte ja Raeküla Vanakooli keskuses tegutsejate suust. Ei, „puur“ on alles.

Koolistaadionide tipus

Kui „puurilt“ ja aiaaukudel jutt staadioni peale üle läheb, elavneb Kurvits märgatavalt ja naerusega näol annab teada, et Raeküla staadionit on hinnatud koolistaadionide rivis üheks parimaks. „Eriti hea hinnangu on saanud meie ühtlaselt tasane muruväljak,“ sõnab ta. „Seda kiitust on rõõm kuulda, sest selle nimel ma siin hommikust õhtuni tööd ka raban.“

Tavaliselt käivitab Kurvits murutraktori hommikul kaheksa paiku ja lõpetab siis, kui väljak on tervenisti üle tuuritud, kas lõunaks või mõni tund üle selle, olenevalt ikka trenni või võistluse algusajast. Ega sellega ta tööpäev veel lõpe, koju jõuab ta tavaliselt õhtul poole kümne või kümne paiku. „Õnneks elan ma siinsamas lähedal, vaid viis minutit minna,“ naljab ta.

Kurvits võtab töölaualt kausta tegevuskavadega ja näitab juuniku oma, kus pole ühtegi treening- või võistlusvaba päeva. Juulis on tühemik vaid ühel nädalavahetusel. „Jalgpalli mängivad ju ikka nooremad ja oma huvialaga tegeleda saavad nad peale tööd. Vapruse naiskonna treening algab näiteks kell kaheksa õhtul ja kestab vähemalt poolteist tundi,“ selgitab ta.

Algajaist kuulsusteni

Kurvits loetleb tuntud-tunnustatud spordiklubisid ja jalgpallureid, kes kõik on Raeküla staadionil harjutanud või võistlustel osalenud. Näiteks juuli kolmel alguspäeval teoks saanud rahvusvahelisel jalgpalliturniiril Pärnu Summer Cup toimus Raeküla staadionil 47 võistluse mängu. „Muru pidas hästi vastu, kahjustusi on vaid värvate ees,“ nendib Kurvits. „Kevad oli ju väga kuiv ja väljakut tuli hoolega kasta. Kooli arvele kogunes

Raeküla staadioni juhataja Jaak Kurvitsa üheks põhiülesandeks on hoida jalgpallimuru heas korras.

Foto erakogust

Mahukamad tööd, mis vajavad tegemist

- Müratõkke paigaldamine nii elumajade ja staadioni kui tiheda liiklusega Riia maantee ja staadioni vahel.
- Korrastada tribüünid.
- Staadioni ümbrisaia renoveerimine, parandamine, uuendamine.

Allikas: Jaak Kurvits

veekulu nii 500 kandi ringis, kuid teist võimalust murukamarat elus hoida ju polnud.“

Õnneks on tuletõrje veevõtukoht staadioni lähedal. Ka rasket voolikut polnud vaja käsitsi tirida, selle lohistas Kurvits oma murutraktori järel vajalikku kohta. „Eks väljakumuru kasvatamine ja hooldamine olegi niiõelda juhataja üks põhiülesanne,“ tõdeb ta. „Märtsis-aprillis alustan muru uuendustööga: äestan ja kobestan, täidan lohud ja tasandan konarused, siis külvan seemne ja kastan kui vaja. Niitmine käib suve läbi.“

Talvel väljak kasutusel ei ole, kuid tööd jagub siis staadionimajas. „Meil siin ju pörandaküte, mis vajab sisse- ja väljalülitamist. Ka remont tuleb talvel teha, sest suvel selleks ju aega ei ole,“ loetleb Kurvits külma aja tegevusi. „Korrastamist vajab kõrvalhoonegi, mis muide on ehtsast puidust ja jällegi meie koolipoiste kätega rajatud, vaid katus on meitrimiste paigaldatud. Rahaga toetasid Pärnu linnavalitus ja Raeküla spordiselts, puidu saime Paikuse puidufirmast.“

Jaak Kurvits endast:

Jalgpalliklubi Poseidon, kelle pesapaik asub Vanakooli keskuses, ning jalgpalliklubi Vaprus jalkalähing 31. mail 2018

Foto Mikko Selg

„Sündisin 19. mail 1941. aastal Põltsamaa linnas, kui käis II maailmasõda. Eestis kehtis nõukogude kord, sõda ei olnud meile veel jõudnud. Pere kolis peagi ema vanematekoju Järvamaale Pala külla. 1945. aasta sügisel põles meie kodu maha, kaotasin õe ja sain ise põletushaavu. 1946 sündis vend Toomas, kes 1984. aastal suri.

1949. aasta kevadel asusime elama Türi linna. Isa Jaak töötas autojuhina (suri 1980), ema Maimu oli kodune (suri 1971). 1949. aasta 1. septembril asusin õppima Türi I keskkooli.

Olin keskmine õpilane, mängisin korvpalli ja kergetõustikuskki polnud tulemusel halvad. Peale õe Anneli, kes sündis 1953, haigestus ema ja kodused tööd tuli minul teha. 1953. aastal saime Türil valmis oma kodu.

1960. aasta sügisel asusin õppima Tallinna Pedagoogilisse Instituuti algõpetuse ja kehakultuuri erialale. Õppimise ajal laulsin instituudi meeskooris. Elasin Lomonossovi ühikas. Stipp oli 22 rubla kuus. Ühe rublaga sai kõhu täis.

1962. aasta oktoobris kutsuti mind Nõukogude armeesse, aega teenisin Dobelu (praegu Läti vabariik), Kaliningradi ja Znamenski (Venemaa) tankistide roodus üle kolme aasta.

1965. aasta detsembrist olin taas üliõpilane, instituudi lõpetasin 1967. aasta kevadel keskkooli kehalise kasvatusõpetajana. Sama aasta augustist sain töökoha Kilingi-Nõmme linna Pärnu rajooni laste ja noorte spordikooli korvpallitreenerina, treenisin nii tüdrukuid kui poisse, asendusõpetajana andsin ka koolis

tunde. Lastega ehtasime puidust korvpalliväljaku.

1968. aasta septembris abiellusin ja kuna kaasa töötas ja elas Pärnus, sai minu koduks Harju 12 Raekülas. 1969. aasta augustis asusingi tööle Pärnu linna laste ja noorte spordikoolis korvpallitreenerina. Treenerina täiendasin end 1971. ja 1983. aastal Moskvas ja 1977. aastal Tartu ülikooli juures. Olin seminaridel nii õpetajana kui treenerina.

1986. aasta septembrist viidi mind üle Pärnu IV Keskkooli kehalise kasvatusõpetajaks. Nii algas minu 11 aastat ja 11 kuud kestnud töö Ülejõel. Koos kolleegidega tegin tööd õpitingimuste parandamiseks võimlas ja staadionil. Koolis olid spordiklassid, kus lugesin kehakultuuri teooriat, spordiajalugu ja spordipsühholoogiat. See oli eneseteostuse aeg. Tegin õppe- ja ainekavasid spordiklassidele. 1991 ja 1992 täiendasin end Tallinnas koolijuhtide koolituskeskuses. 1991. a sai minust Ülejõe gümnaasiumi direktor. 1993. a jätkasin samas poiste tööõpetuse õpetajana.

1997. aasta augustis võtsin vastu Raeküla gümnaasiumi kehalise kasvatus ja tööõpetuse õpetaja ametikoha. Kui Raeküla gümnaasium jätkas 2010. a Raeküla koolina, sain vabastuse ja olin viis aastat kodune. 2015. a teatas kooli direktor, et tal on mulle pakkuda pool staadioni juhataja ametikoha. Võtsin pakutu vastu ja siin ma nüüd olen, 1. juulil sai kolm aastat täis.

Peres on mul kaks poega: Indrek (47) ja Andres (49) ning kuus lapselast, neli tüdrukut ja kaks poissi.“

Raeküla staadion viie aasta pärast

Valter Parve, raekülalane

Unistada ikka tohib ja tehkem siis seda. Kõigepealt – ta on alles ja ikka aktiivses kasutuses: suuremad ja väiksemad võistlused, treeningud. Kindlasti ka noorte õhtune pallitagumine, aga mitte ainult – suvine aeg pakub tegevusteks mitmeid muidki võimalusi ja mitte ainult teismeliste poistele. Piirkonna lastel aitab seal aega huvitavalt ja kasulikult veeta väljaõppinud noorsootöötaja – temasingused on ametis linna kõikides asumites: Räämal ja Vana-Pärnus; Ulejõel, Mai tänavatel ja kesklinnas. Tema on see, keda lapsed usaldavad, kellele saab hinge pealt ära rääkida elurõõmu lämmatava mure, kes oskab ise anda head nõu või teab, kus asjalikku abi saab. Tema on see, kes tuletab tütarlastele meelde, kui poisid nende kuldse ropendama hakkavad, siis on õige aeg lahkuda. Tema oskab kõhutühja tõrjumiseks pudrupaja tulele panna ja tal on käepärast esmaabipaanake plaastreid ning muu vajalikuga. See spetsialist on probleemide lahendamiseks kättesaadav mitte ainult staadionil, vaid mitmeski muus Raeküla paigas – ta liigub ringi ja jõuab sinna, kus noorte koguneda meeldib. Muidugi – temagi vajab uneaega ning siis jääb staadionil silma peal hoidma valvekaamera. Seda viimast polegi ehk vaja, kui jalgpallipoisid endi seast pealiku leiavad ning ühise korrapidamise korraldavad, nii et ka kõik tekkiv praht prügikastidesse saab pandud. See olekski ehk ideaal, mille poole püüelda: tüdrukud – poisid ise ongi peremehed ja vastutajad ning mobiilne noorsootöötaja on neile toeks kõrval.

Valter Parve ja Enn Hallik Raeküla hari-
duselu 105. aastapäeva tähistamisel mõtte-
talguteks valmistumas 23.03.2018.

Foto Mikko Selg

See ja muudki unistused vajavad täitumiseks linna võimukandjate tuge – nii moraalselt kui rahalist. Kahjuks jäeti valdade ühinemislepingust välja põhimõte, et ka Pärnu asumitel on õigus ja võimalus olla kaasatud nende otsuste tegemisse, mis inimesi puudutavad. Lepingut saab õnneks muuta ja sellest tulebki alustada – nõuda valijate hääli püüdvatelt poliitikutelt, et asumiseltsid kõnesoleva võimaluse ka saavad. Pikka röömurohket iga staadionile!

Võidupüha maratoni Raeküla teeninduspunkt 22.06.2018

Maraton Eesti Vabariik 100 oli 22. juunil 2018 Pärnemaal toimuva Võidupüha maratoni erisündmus, mis tähistas riigi juubelit erilisel - sportlikul moel. Teeninduspunktina on Vanakooli keskus toiminud juba mitmeid aastaid, mil kokku tuleb hulk vabatahtlikke, kes kõik toetavad rajalolijaid, ulatades neile märki svamme, spordijooke või vett. Kindlasti on oma koht reipal marsimuisikal ja lihtsalt kaasaelamisel, et jooksjatel jätkuks vastupidavust ikka lõpuni. Fotodel 1 - energialauake; 2 - Piia Karro-Selg (vasakul) ja Eha Paas valmistumas esmaabi andmiseks; 3 - äsja värskenduskuuri üle elanud terviserajajäärne aed; 4 - teeninduspunkti läbivad poolmaratoonarid; 5 - maratoonar Indrek Ilumäe läbib Raeküla teeninduspunkti.

Peace Run 2018 teatevahetus Raekülas 16.07.2018

Rahujooksu algatas rahuvisionäär Sri Chinmoy optimismi, armastuse ja ühtsuse vaimus. Selline vaim läbib jooksu ja puudutab kõikide osalejate südameid. Sri Chinmoy sõnas: "Rahujooks on meie viis öelda, et maailma rahu peab algama meist igaühe südames ja ainult ületades tõkkeit, mis eraldavad meid nii meie endi kui ka teiste parimatest, saab meie maailm olla tõeline Ühtsuse-Kodu."

Tõrvik, millega joostakse ja mida ulatatakse käest-kätte, esindab inimkonna püüdlusi, lootusi ja unistusi rahust. Rahvusvahelised jooksuühendused külastavad oma teel erinevate kultuuridega paiku, väärtustades ühtsust erinevuste kaudu ja tekitades universaalse ühtsuse tunnet. Fotodel 1 - Marina Mesipuu (vasakult), Piia Karro-Selg, Tiina Varol; 2 - instrumentaalsambel Rotiküla Vanamehed - vasakult Andrei Jurs, Ene Saar, Agnes Leemet, Jaan Lepik meeleolu loomas; 3 - Piia Karro-Selg rahutuld vastu võtmas; 4 - rahujooksjatega liitusid Elujooksjad ja Anu Jooksutrennide harjutajad, kes viisid tule juba Pärnu keskran-
Foto Mikko Selg

Männi Bättle/Jam 2018 16.06.2018

Männi Bättle/Jam 2018 toimus 8. korda. Sündmuse eestvedajaks on selle sünnist alates olnud Pärnus ja kaugemalgi tunnustatud breigitreener Marten Penu. Konkreetset breikarite mõõduvõttu on toetanud kõigil neil aastatel pärnakate hinnatud söögikoht - Männi kohvik. Esialgu vaid kohvikus ruumes toimunud sündmus on kasvanud, mistõttu vajab see nüüd juba ka rohkem ruumi. Eriti oluline, et võistlusele tullakse ka piiri tagant. Fotodel 1 - korraldustoimkonna vabatahtlik Epp Kuusik; 2&4 - tantsijad Sillamäelt; 3 - sündmuse idee autor ja eestvedaja Marten Penu õnnitlemas Keity Viidemanni, kes saavutas Hip Hop kategoorias I koha; 5 - kohtunik Kristjan Ploomipuu; 6 - kohtunik Laura Pakasaar; 7 - breikarid Tartust ja õhtujuht Aleksei Zhikin (mikrofoniga); 8 - võistlejad Valgevenest ja Lätist sõnumbriga.
Foto Mikko Selg

Palju õnne, juubilar Vanakooli noortekas!!!

Algus lk 6

Piia Karro-Selg,
MTÜ Selts Raeküla juhatuse liige

2006. a viidi Raeküla seltsi üldkoosolekul seltsi põhikirja sisse täiendus, millega lisandus ühe uue eesmärgina linnaossa, täpsemalt keskusesse noortekeskuse rajamine. Kohe alustasime ka noorte kaasamist keskuse tegevustesse ja erinevate ruumide kohandamisse, et noortel oleks koht, kus tegutseda. Ametliku tunnustuse Pärnu linnalt ja maakonnalt saime alles pärast 9kuulist peamiselt noorte enda initsiatiivil ja eestvedamisel toimunud keldrikorruuse renoveerimistöde lõppu. Täpsemalt kuulutasime noortekeskuse avatuks ja lõikasime üheskoos läbi ka lindi 19. septembril 2008. See on ka kuupäev, mida peame tänava sügisel kümneseks saava RVK noorteka sünnipäevaks.

Mul isiklikult seondub selle 9kuulise perioodiga palju mälestusi ja oli ka neid öid, mil andsin koos noortega ehitustöödele veel viimast lihvi. Järgnevalt veidi noorte enda mälestusi.

Germo: Noortekeskus sündis kõige siiramal ja vajaduspõhisemal moel. Ise imestan siimaani, et kokku tegime üle paari tuhande tasuta töötundi. Täna need noored ei pruugi seda suuta, vist! Mina aitasin seda ettevõtmist natuke organiseerida.

Sander: Mina mäletan seda noortekeskust algul, kui oli pime ja röske. Aga tore oli seda ehitada ja seal aega veeta, sest kui noortekeskust poleks sündinud, siis oleksime kuskil väljas istunud ja igavusest sihvkasid närinud.

Roland: Mäletan, et ülakorrusel oli väike tuba, kus oli kitsas. Siis ühel päeval otsustasime keldrile pilgu peale visata ja hakkasimegi prahti välja tassima. Seal see vist kõik algaski.

Timo: Õigete inimeste ettevõtmine! Mäletan seda, kui Germoga ühel ööl umbes kell 4ni põrandaid lihvisime ja arvasime, et õine tegevus on täitsa okei, aga seda vaid senikaua, kui hakkasime kuulma, et justkui üksteisega räägiksime, aga tegelikult me seda ei teinud. Oli tõhetek aru saamiseks, et on tõesti aeg koju magama minna.

Olen veendunud, et ametliku tunnustuse taga on just noorte enda panus siinse noortekeskuse loomisel. Täna noortel on põhjust olla tänulik ~60le linnaosa poisile/tüdrukule, kes kümme aastat tagasi panid aluse noorteka keskkonnale ja löid üldiselt positiivse kuvandi, et noored on ka tõsisteks ettevõtmisteks võimelised.

Kümne aasta tagune noorte initsiatiiv tipnes maakonna tunnustusega, millest kõvahäälselt julges unistada vaid üks noormees Taavi alias Kusti. Mäletan tagasi mitmeid kordi rääkimas, et küll oleks lahe, kui keegi noorte tegu ka tähele paneks. Just nimelt tollel 2008. aastal anti esmakordselt välja Pärnumaa kodanikuühiskonna aasta teo tiitel ja selle noorte endi ehitatud Vanakooli noortekas ka pälvis. Igati vingi värk! Annab järele teha.

Palju õnne ja edu kõigile, kes Vanakooli noorteka sünnile ja senisele käekäigule on kaasa aidanud. Kohtumiseni vanakas, nagu juba kümme aastat tagasi tavatseti öelda!

Fotodel (lk 6) 1 - 3 keldrikorruuse ruumide seisund enne remonditööd; 4&5 selts Raeküla liikmed pakkusid oma koduaia saadusi noortele tööpäevade ajal kehakinnituseks; 6 - vabatahtlik töödejuht Kaljo pidas väga täpset arvestust ja pani iga vabatahtliku töötunni (~60 noort & üle 2000 tunni kirja); 7 - 13 noored tööhoos; 14 - 19. 09.08 toimunud tänuvastuvõtul/noorteka ametlikul avamisel osalenud (vasakult) Sander Kurs, Timo Titma, Toivo Marus, Kaljo Kaasik, Erki Eberg, Taisto Rannamets, Sander Tamme, Taavi Oja (Kusti), Rein Alloja, Mikk Leibur, Tarvo Keskküla, Martin Luik, Triin Alloja, Raino Maide; 15 - Pärnu abilinnapea Jane Mets tänab Kaljo Kaasikut; 16 - hetk lindi läbilõikamise tseremooniast; 17 - noortekeskuse grupipilt keldris; 18&19 - 19.09.08 esimesed värskel teatud noorteka kasutajad - lauluõpetaja Margrit Kits (vasakul) koos väikeste laululastega ning noorteka aktiivi liikmed.

Seltsi koosolekul tekkinud mõtted

Liivi Kaasik, seltsi asutajaliige

Juuniku viimasel esmaspäeval toimus meie seltsi üldkoosolek. Kinnitasime 2017. a majandusaasta aruande. Vaatasime meile jagatud tulude - kulude tabelleid ja kuuldasime seltsi juhatuse liikme, RVK juhataja Piia Karro-Selgi selgitusi paberil olevate numbrite sisust. Selts korraldas huvitavaid sündmusi ja tegevusi kogukonnale. Meie, kes me kõik võisime neist osa saada, oleme püüdnud nende ettevõtmiste läbiviimisel ka abiks olla. Küsimus kõigile: kas me ka oleme mõelnud, millist tööd ja pingutust on see kõik nõudnud alati entusiastlikult naeratavalt keskuse juhataja Piia Karro-Selgilt ja arendusspetsialist Marina Mesipuult...

Kõigi ettevõtmiste läbiviimiseks on neil tulnud kirjutada üle kolmekümne taotluse, millest nii mõnigi jääb ka rahuldumata. 2017. aastal rahastati 32 taotlust. Pärast sündmuste toimumist tuleb tähtaegselt esitada tegevus- ja finantsaruanne, millega samal ajal toimuvad juba uued sündmused jne. Kõik eelkirjeldatu on

Piia ja Marina teha. Nad tiirlevad kui karussellil.

Meil, seltsi liikmetel ja ka teistel linnaosa elanikel on võimalus neid igati abistada Vanakooli keskuses, et nende töökoormust vähekenegi kergendada. Küll oleks kahju, kui meie loomingulised ja tegusad inimesed läbi põlevad.

Suur tänu Piiale, Marinale ja kõigile aktiivsetele seltsi liikmetele, kes te tegutsete Raeküla elanike elu huvitavamaks ja turvalisemaks muutmisel.

NB! Seltsi majandusaasta ja tegevuse aruannetega on võimalik tutvuda Raeküla Vanakooli keskuse kodulehel.

Interskola-kogukond juubeldas

Samal teemal ajalehe Raeküla Sõnumid märts 2018 väljaandes

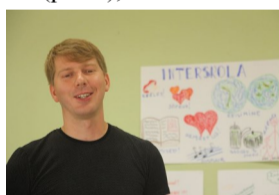

Ester Haas,
Interskola 2018 osaleja

Rühm rahvusvahelise taustaga inimesi rühhi pärastlõunaleitsakus läbi Tolkuse raba järve poole, et pärast töökäik ja elamusterohket nädalat end pisut kosutada. On 26. juuli, haridustöötajate konverentsi Interskola* viimane päev.

Läbi nädala alates 22. juulist on grupp, kelle esindajad tulid seekord Soomest, Norrast, Türgist ja Eestist, osalenud mõttetalgutel, külastanud ääremaa piirkondi ning kogunud muljeid ja ideid, mida koju kaasa viia. Esmaspäeva hommik algas organisatsiooni mõtte üle arutlemisega, et otsida vastust küsimusele "Mis on Interskola minu jaoks?" Ülekaalukalt võis kuulda märksõnu "sõprus", "kogemus", "areng".

Küsimustelaviini alla sattus Tallinna Reaalkooli ajaloo ja ühiskonnaõpetuse õpetaja Madis Somelar (pildil), kes tutvustas põgiselt Eesti iseseisvumise ning taasiseseisvumise keerulist lugu, millele järgnes arutelu selle üle, kuidas mitmekesise kultuurilise taustaga klassiruumis delikaatsetele teemadele läheneda.

Konverentsi teemasse, milleks oli "Minevik annab tulevikule käe", sobis suurepäraselt ka *Let's Do It Foundation*'i juhatuse liikme Anneli Ohvril (pildil) südamlilik esitus sellest, kuidas sündis idee Eesti 100. sünnipäevaks kingitust teha ja kuidas see on juba rakendunud. Raeküla Vanakooli keskus ei jätnud mainimata ka oma kingitust, milleks on projekt "Kes need jäljed siia

Fotojäädvustus Vene talu külastamiselt. Tagumises reas vasakult Piia Karro-Selg, perenaine Ljubov Petrova, Ramazan Sag Türgist, Ester Haas (autor), Kaija Kiviranta Soomest, Gerallt Rhun Walesist, Signe Rue Norrast, Ramazani abikaasa, Marina Mesipuu ja kaamera taga Mikko Selg

jättis, kes neid jälgi mööda käis?". Tulevikku suunas Anneli Ohvril pilgu, rääkides Teeme Ära Maailmakoristusest, selle vajalikkusest, sotsiaalsest haardest ning sellest, millised tegevused peaksid maailma koristuspäevale järgnema.

Rõõmsaid mälestusi ning lahkete vastuvõttu pakkus Soomra külas Pärnumaal paikneva Vene talu perenaine Ljubov Petrova (grupifotol), kes selgitas Interskola külalistele, kuidas on võimalik vähemusrühusel oma kultuuri säilitada ning teistele tutvustada.

Teisipäev jätkus kultuuri teemal, kuid seekord hoopis huvitavas võtmes. Täaks külas Viljandimaal kohtuti Lõimeleeri idee ühe autori Priit-Kalev Partsiga, kes jäi külalistele meelde isikupärase välimuse ning parajalt musta, kuid ausa huumorimeelega. Ta selgitas, et selleks, et Täaksi koolimajal aastaringelt hinge sees hoida, tuleb suvitada seal kokku Lõimeleeri laager, mis koondab endasse noored, kelle eestlasest vanem või vanemad on maailma avastama läinud ja kes seetõttu kodusest Maarjamaa kultuurist eemal kasvavad. Pisut enam kui nädala jooksul saavad üle maailma kokku tulnud lapsed ja noored harjutada eesti keeles rääkimist, süüa eesti toitu ja tutvuda eesti kultuuriga. Interskolalastele oli see kohtumine justkui kaks ühes - näide sellest, kuidas oma kultuuri ka kodumaalt ära viibides hoida ning sellest, mida veel peale kooli saab üks koolimaja olla.

Kolmapäev kosutas konverentsi külalisi klassikalise küsimusega: mismoodi toimib

üks kool ääremaal. Muljet avaldas ühtlasi Noarootsi koolimaja - õigupoolest koolimajad - kui ka nii Noarootsi Gümnaasiumi staažikas direktriis Laine Belovas, kes andis ülevaate kohaliku rootsi kogukonna ajaloo ning sealsest koolielust pärast taasiseseisvumist. Teema intrigeeris rahvusvahelist seltskonda, nii et küsimusi jagas kauemaks kui plaanitult tarvis, lausa nii kauaks, et ei märgatudki, kuidas lõuna-aeg oli vargsi ligi hiilunud.

Konverentsi viimane päev kuulus refleksioonile. Enne ülalmainitud rabamatka sai igaüks kirja panna ideid, kas ja kuidas pärast 50 aastat Interskola võrgustikku jätkata. Ihud järves jahutatud, nauditi Raeküla koduaia saadustest valmistatud lõunaeinet ning jagati eelnevalt kirja pandud mõtteid.

Loomulikult kätkesid need neli tegusat päeva endas veel palju rohkem tegevusi ja kogemusi, mis vääriskid lausa omaette raamatut või vähemasti pakku pamfletti. Siinkohal on välja toodud vaid säravaimad momendid ning õpetlikumad külastused.

* Lühidalt kirjeldades on Interskola 1968. aastal loodud haridustöötajate võrgustik, mille algupärased huvipunktid olid maapiirkondade koolide võimalused ja käekäik ning vähemusrühuste keeleline ja kultuuriline identiteet.

Ettevõtluse ja ettevõtlikkuse baaskoolitus

Kursuse algus september 2018
Asukoht Lembitu 1, Pärnu.
Osalajale tasuta
Rahastab Euroopa Sotsiaalfond ja Eesti riik
Osalemistingimus
* argumendil kvalifikatsiooniga inimesed (sh argumendil kvalifikatsiooniga kõrgharidusega inimesed, kes töötavad kõrgharidusega seotud ametikohtadel);
** maailma meistritega kõrgharidusega inimesed;
*** erilase haridusega inimesed.
*** üle 50 aastased elukutses õppes vihem osalejad on oodatud.

Info tel: +372677766; efi@raekyulanakool.ee

Soomesuhetuskeel algajatele

Kursuse algus september 2018
Asukoht Lembitu 1, Pärnu.
Osalajale tasuta
Rahastab ESF projekt „Prioritsete võtmepädevuste arendamine 2016-2019“
Osalemistingimus soome keele oskuse taotlejatele, kelle keeleoskus on tahtsuseks töö saamiseks/töökoha vahetamiseks

Info tel: +372677766; efi@raekyulanakool.ee

Vene keel ja kultuur eesti keele baasil

Kursuse algus september 2018
Asukoht Lembitu 1, Pärnu.
Osalajale tasuta
Rahastab ESF projekt „Prioritsete võtmepädevuste arendamine 2016-2019“
Osalemistingimus vene keele oskusega noortel.

Info tel: +372677766; efi@raekyulanakool.ee

AUGUSTI jäljed loovad meeleolu

Gerda Reeder, TÜ Pärnu kolledži praktikant

Tänavafestival AUGUSTI jäljed Raekülas idee sündis projekti „Kes need jäljed siia jättis, kes neid jälgi mööda käis?“ korraldamisel. Lisaks on Vanakooli keskus paaril aastal osalenud ka kesklinna tänavafestivalil Augustiunetus ja omandanud seal palju positiivseid kogemusi. Nii tekkiski mõte, miks mitte korraldada sarnase iseloomuga sündmust ka oma kogukonnas Raekülas. Nii see tehti!

10. augustil leiab esmakordselt aset Pärnus Raeküla linnaosas tänavafestival „AUGUSTI jäljed Raekülas!“ Tegemist on kogukonnasündmusega, mis toimub Raeküla linnaosa Lembitu ja Käo tänaval. Sel õhtul suletakse Lembitu tänav liikluseks Riia maanteest Sulevini ja Käo tänav Lennukist Tarvani. Tänavatele tulevad müüma oma tooteid vahvad käsitöömeistrid, kes lisaks kauplemisele avavad oma väikese töötoa nurga, kus lapsed ja ka teised huvilised saavad oma

Tänav- ja kodukohvikute kohatasu (v.a oma kinnistul) on 10€, käsitöö müüjate kohatasu on 20€, teise ringi kauba kohatasu on 5€ ja kauplemisala kohatasu lastele tegutsemiseks on 2€. Kohatasu on sümboolne ja aitab kaasa sündmuse korraldajatele. Festivali ajal toimub erinevaid võistlusi, kus jagatakse parimatele vastavalt ka auhindu. Seetõttu on tänav- ja kodukohvikutele ja käsitööliste pakkumine- kui teil on võimalus toetada auhinnalauda täpselt teile sobivas mahus, saame vastu pakkuda -50% allahindlust kohatasust. Registreerimisanketideid võib leida nii sündmuse Facebooki lehelt (FB: Tänavafestival AUGUSTI jäljed Raekülas) või Raeküla Vanakooli keskuse kodulehelt.

kätega midagi toredat meisterdada. Ühe õhtu tänav- ja koduaiakohvikute pidajad pakuvad põnevaid maitseelamusi, mida mujalt osta ei saa. Lisaks taaskasutusele suunatud kauba müüjatele on eraldi ka lasteala, kus lapsed saavad tulla müüma oma seisma jäänud mänguasju või muud huvitavat, mis võiks kellelegi teisele rohkem rõõmu pakkuda. Tänavatel toimuv tegevus kestab algusega kella 18 – 22 ja edasi liigub tegevus Raeküla Vanakooli keskuse hoonesse ja hoovialale.

Sündmusele lisavad särtsu kultuuriprogramm, mõttetalgud, sportlikud tegevused: planeeritud on varahommikuni vältav tantsumaraton! Kultuuriprogramm leiab aset kolmel erineval laval - Käo tänaval, Lembitu tänaval ja Vanakooli keskuse Riia mnt poolsel küljel. Mõttetalgute käigus on võimalus

teada saada rohkem projektist „Kes need jäljed siia jättis, kes neid jälgi mööda käis?“ ning kaasa rääkida Pärnumaa Omavalitsusliidu kogukonnateenuste aruteludes. Sportlikud tegevused toimuvad Pärnu Raeküla staadionil, kus tegusate jalgpalliklubi Poseidon sportlaste juhendamisel viiakse läbi erinevaid mängu ja sportlikke mõõduvõtte.

Tantsumaratoni ideega tuli välja tantsurühm Kelmikad Mannikesed, kes osalesid sarnasel ettevõtmisel Lätis, kuid meie pidu tuleb täitsa oma nägu. Tantsumaraton toimub Raeküla Vanakooli keskuse suures saalis, et pillimängijatel oleks mugavam mängida ja tantsijatel tantsida. Tantsuks mängivad kohalikest tantsubändidest Rotiküla Vanamehed ja Metsatuka Muusikud ning külalisena Tõstamaa ansambel Hark. Kindlat ajastu- või muud stiili määratud ei ole, mängitakse erinevaid lugusid ja tantsitakse erinevaid tantse, et ikka kõik kaasa saaksid lüüa. Tantsumaratoni algusaeg on kell 22 ja kestab varahommikul kella kolmeni. Saalis mängitav muusika suunatakse kõlarite kaudu ka hoovialale, kus on samuti võimalus tantsida ja lõbutseda.

Kuna tänavafestival on alles ees, siis kutsume korraldustiimiga kõiki huvilisi osalema sündmusel. Kuna sissepääs külastajatele on tasuta, on kauplejatele määratud kohatasu.

Lisainfo Facebookis: Tänavafestival AUGUSTI jäljed Raekülas või augustijaljed@raekylavanakool.ee

Teemanädalad jätkuvad Türgi tutvustamisega

Gertrud Laaso, vabatahtlik

Türgi nädala avapauk antakse 2. septembril kell 12 Sindis ja seejärel kell 15 Pärnus Rüütli platsil. Pakutakse ägedat trummišou ja Türgi traditsioonilisi maiusi. Samal päeval kell 16 alustab luuleklubi Taevalatern koos Ly Seppel-Ehiniga huvitavat luuleõhtut kohvikus Grand Cafe.

3. septembril kostitame huvilisi autentse Türgi kohvikoolitusega Ammende villas, kus saab pilgu heita ka Türgi stiilis tee- ja kohviserviisidele.

Terve nädala vältel on vaadata mitmeid Türgiga seonduvaid näitusi: Pärnu Haiglas on Ridala Põhikooli kunsti- ja keraamikanäitus, Raeküla Vanakooli keskuses Mikko Selgi fotod muljetega Türgist ja Kontserdimajas Türgi Suursaatkonna fotonäitus, Türgi ja Eesti ajaloo suhete teemaline näitus Keskraamatukogus. Lisaks fotodele pakub Uue Kunsti Muuseum terve nädala huvitavat filmiprogrammi.

Meeli saab teritada osaledes raadio- ja veebiviktoriinides, mille korraldab TRE-Raadio ning laumänguõhtul võistelda 4. septembril õllebaaris Alibi.

Türgipärasteid maitseid on võimalik proovida terve nädala jooksul restoranis Oregano, kus toimetavad spetsiaalselt nädalaks Pärnusse saabuvad kokad, kes muide asuvad kahel hommikul ka kutsehariduskeskuse noortele türgi maitseid tutvustama. Samuti harjutavad kätt türgipäraste roogade valmistamises kohvikud Kroon, Grand Cafe, Cafe XS ja Tänav Streetfood, kus soovitatatakse maitsta uudseid päevapakkumisi.

Traditsioonilistel teemanädalatel on meie vabatahtlikud vanaemad lugenud lasteaedades muinasjutte – nii ka seekord. Vanemale sihtgrupile viime läbi loenguid, töötupe ega puudu ka muusikalised elamused. Spordi valdkonnas tutvustame seekord äärmiselt põnevat Türgi traditsioonilist õlimaadlust, mis toimub 6. septembril kell 12 kesklinnas Koidula pargis ja 16 Paikusel spordihalli õuealal.

Muusikalise külakosti pakub 6. septembril Tanini Trio, kes esineb Kontserdimaja kammersaalis. Tantsuili pakub Ted Ankara College Foundation'i rahvatantsu ja folklooritrupp, kes esineb nädala jooksul mitmetes erinevates paikades.

Nädala võtab kokku Raeküla Vanakooli keskus, kus 7. septembril toimub keskuse hoovialal, suur sügisene „Jaanipidu“, milles lisaks rahvusvahelistele külalistele astuvad lavale ka RKS Kirmas ja teised kohalikud folkloorisõbrad.

NB! Põhjalik nädala kava on huvilistele kättesaadav alates 20. augustist Raeküla Vanakooli keskuse koduleheküljel www.raekylavanakool.ee & Facebookis & portaalis kultuur.parnu.ee Huvilised võivad ka julgelt helistada telefonidel 58453331, 55671766

Raeküla Sõnumid
Aadress Lembitu 1, 80028 Pärnu
 Arveldusarve nr 10220030954019, SEB
ajaleht@raekylavanakool.ee
Vastutav väljaandja MTÜ Selts Raeküla
 Piia Karro-Selg, tel 58453331,
piia@raekylavanakool.ee
Trükikoda AS Pajo, www.pajoprint.ee

Toimetaja Silvi Kanošina,
ajaleht@raekylavanakool.ee
Kujundaja Piia Karro-Selg, tel 58453331
Fotograaf Mikko Selg, tel 5147789
Keeletoimetaja Inga Mänd, wa.jff@bot.ee
Uudised, reklaam ja kuulutused
esj@raekylavanakool.ee, tel 55671766

Toimetusel on õigus kaastöid nende selguse huvides toimetada ja lühendada. Kaastöid ei tagastata ega retsenseerita.

 Raeküla Sõnumid nr 17 ilmub novembris 2018. Ootame reklaame ja kuulutusi hiljemalt 30. septembriks 2018